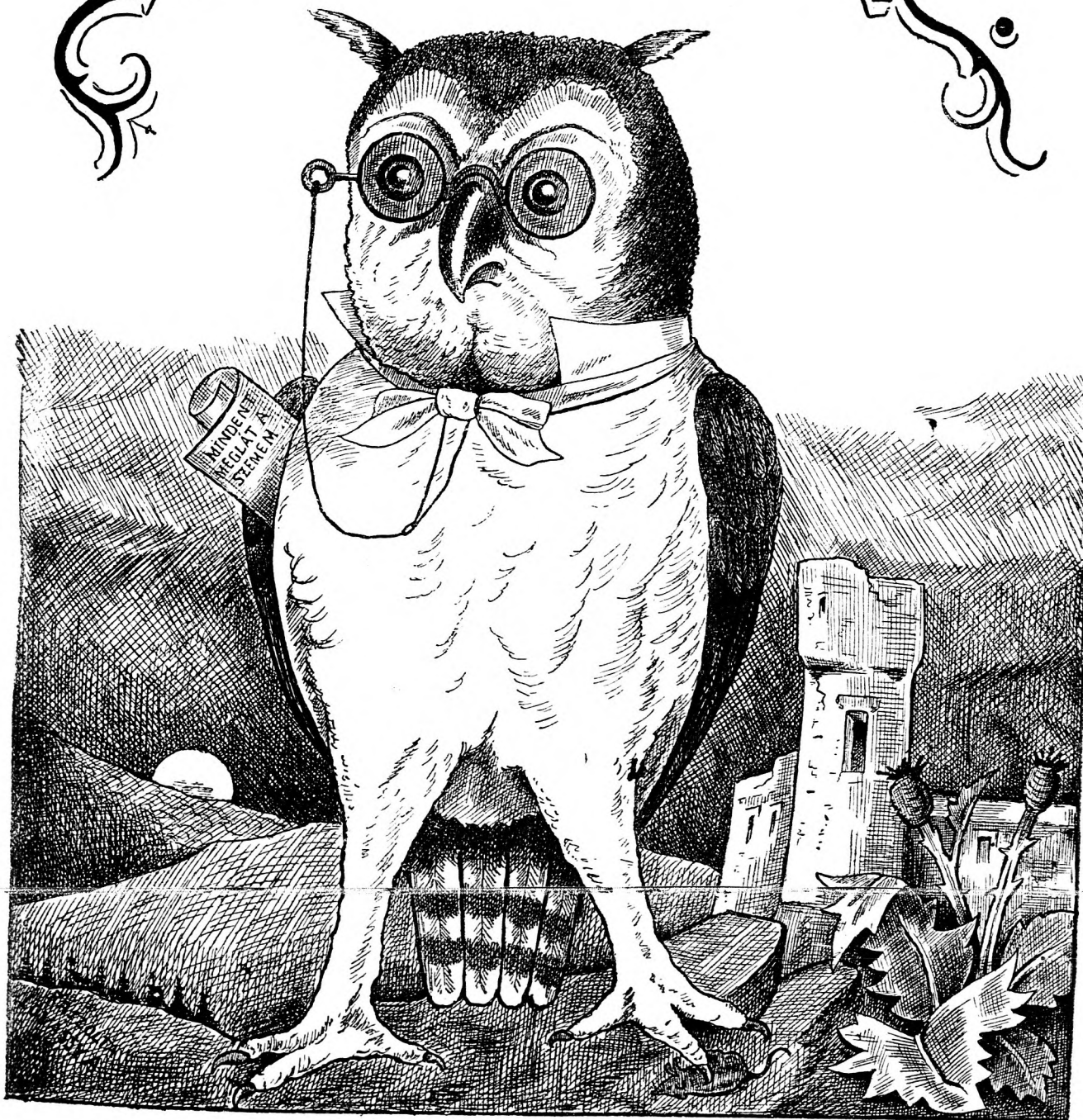

BAGOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA :

Egész évre	---	8	frt
Fél évre	---	4	<
Negyedévre	---	2	<

Egyes szám ára 16 kr.

L Ó V O N A T.

Csikók! Paripák! Hámosok!
 Ugy-e, hogy a fületek mozog
 És rugkapáltak merészül,
 Hallván a hírt, hogy a lóvonat készül?
 Nem húztok már talyigát többé;
 Komfortéblis sem üt a fületek közzé.
 Bertsey kijavitja a hámotokat,
 Zabot, abrakot, kaptok nagyon sokat.
 Javúl rajtatok a bőr és a hāj,
 Ha gazdátok lesz Mezey Mihály.
 Az ő esze sokfele jár,
 A síneket is rakatja már.
 Nyeritsetek tehát ti szürkék s pejek,
 Hogy hangotokat mindenki értse meg
 És hirdessétek a lóvasut becsét,
 Ha rajtatok lesz a közjegyző pecsét.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XVIII.

P A P P J Á N O S.

Mottó: Szereti a pap a kávé.

A mult héten bemutattuk a városi Pap Jánost, most pedig a megyei Papp Jánosban gyönyörködhetnek olvasóink.

Nagyvárad Papja a nemzetgazdaság terén mutat fel eredményeket. Biharmegye Jánossa azonban vasutakat épít a közsiklákra.

Már kicsi korában mélabús, magába zárkózott gyermek volt; sokan azt hitték a kecsketejtől szontyordott el; azonban csalódtak, mert a derék fiuban a tudomány forrt, és az agyveleje érlelődött.

Nem vidította őt fel sem a havasi kört hűgő, zokogó hangja, sem a csimpolya nyikogó nyekkenése.

Papp János abban az időben is a magányt kereste.

Apró ujjával köröket rajzolgatott a palatáblára és csodálkozva hallgatta a nagy tudományu dászkalok bölcs mondásait.

Mikor bekerült Nagyváradra az oláh szemináriumba, nem birtak vele tanárai.

Igazi Pythagoras volt oláh kiadásban; első matematikusnak tartották az egész «*paszuly-vár*»-ban.

Ha ő azt mondta, hogy kétszer kettő nem négy, hanem öt, hát elhitte neki még a nagyprépost is és — csodák csodája — mégsem lett belőle mérnök, hanem jogász; mikor pedig elvégezte tanulmányait, beállott Biharmegye szolgálatába.

Most is t. főjegyzője a nemes vármegyének s da-

czára, hogy román, mégis olyan szépen, olyan irodalmilag ír magyarul, akár csak *Kazinczy Ferencz*.

Ezt pedig annak lehet tulajdonítani, mivel régi ember! Járásában, beszédjében, modorában, irányában nagyon sok a classzicitás.

Biztos tempóban, kaszálva lépked, mint *Mucius Scaevola*, higgadtan szónokol, mint *Ciceró*, simán, szeliden társalog, mint *Menenius Agrippa* és tollából úgy ömlenek a körmondatok, mintha *Ovidiusnak* lenne az unokája.

Hát János úrban van is egy kis római tempó; a Tiberis partjáról szakadt ő a Körös mentére; családfáját felviszi egész *Tarquinius Superbusig*.

A Papp familia *Traján* császár korában már bocsororos nemes volt és ősei résztvettek az aldunai útépítéseknel, mint vállalkozók.

Tudományát innen örökölte a mi Papp Jánosunk; az elődök vére csörgédezik az unoka ereiben, csak hogy ő nem országutat, nem holmi dülő ösvényeket kavicsol, hanem *vasutat* tervez.

Elismert tehetség ő ezen a téren, igazi *vasutkirály*; báró *Hirsch* és *Wanderbilt* hozzá képest suviksz!

A ki nem hiszi, nézze meg a nagyvárad-belényesvaskóhi vasutat; nincsen olyan vállalkozó, a ki olyan magas hegyre tudná aportiroztatni a szuszogó, prűszkölő masinát, mint Papp János; az igaz, hogy lassan mászik az ördög-szekér felfelé, de robogva vágat akkor, midőn a völgybe ereszkedik.

Sokan csodálkoznak, hogy miként tud felkapaszkodni a sziklára ez a vasut; a dolog igen egyszerű, János úr, az ezermester, olyan vasmacska körmöket talált ki, melylyel bárminő terhet fel lehet vontatni a legmagasabb hegyre; az igaz, hogy izzad a gőzgép és hullanak róla a verejték-cseppek, de azért mégis eljut a tethelyre.

Wanderbilt János kitalálja a módját: fut, fárad; van is eredménye, mert napról-napra több a jövedelem; kelet-Biharország kopaszodik; a sűrű erdők százados fái a porba omlottak és a setét völgyek megvilágosodtak; az özek és vaddisznók tanyáin vidám kecskék rágják az apró cserjéket és egetverő mekégéssel áldják a nagy *vasutkirályt*, mintha ők kapnák a részvények után az osztalékot.

Kapják bizony a meggymagot, nem az osztalékot; azt csak a boldog részvényesek markolják fel, de azok is majd csak akkor, ha kiépül a hollód-nagyszalontai vonal.

Pedig kiépül, az már bizonyos, mert ha Papp János A-t mond, B-t is mer mondani.

Megérjük még azt az időt, hogy azokat a felhőkbe nyúló nagy hegyeket az utolsó kavics darabig lehordja a döcögő pokolgép, az alföldi rónára és olyan síma, olyan egyenletes lesz e vármegye területe, mint egy billárd-asztal.

De nem csupán, mint vasuti szakember tűnik ki ez a derék férfit, hanem ragyogó irányával is elragadja a vármegye közönségét.

1892

Papp János.

Nem csoda, hiszen pávatollal szokta írni ő a jegyző-könyvi határozatokat, mézzel kevert tintából körmöli a feliratokat.

Mint felesketett tolmács is megállja a helyét; remekül fordítja az oláh végrendeleteket és a cyrilbetűs keresztleveleket.

Jóltevője Belényes és Beél vidékének; a szegény oláh emberek hozzáfordulnak tanácsért s ő készséggel, minden érdek nélkül ad nekik útbaigazítást.

Hízeleg neki, hogy «domnisör»-nak szölitják, mert ő csakugyan «urfi»; nem akar vénülni, nem akar öregedni, habár fejről kiirtotta az idő a dús hajszálak erdejét.

Elszáradt, gyümölcstelen faág Papp János; sohasem házasodott meg; karika gyürü nem díszíti ujját; pedig hej beh sok takaros fáta félre lökné értte a gyöngyös pártát; de ő nem meri elmondani a hitet; habár csapongó, pajkos, kaczer természete van.

Mikor egy-egy vidéki útjáról visszatér, mindig kopaszabb lesz; azt mondják, hogy fürtjeit emlékebe adja ideáljainak s e miatt idestova nem lesz szüksége fésűre, kefére. Feje búbja úgy néz ki, mint egy gomolya, akadály nélkül száguldozhatnak rajta a legyek.

«Domnisör Juon» mindazáltal örök ifju marad; fiatalos tüzzel, száz kézzel, fokozott lelkesedéssel dolgozik.

Igazi locomotiv, telve erővel, gözzel.

Mi is büszkéek vagyunk reá és lelkesülve tekintünk a kis «urfi»-ra, a «vasut-király»-ra.

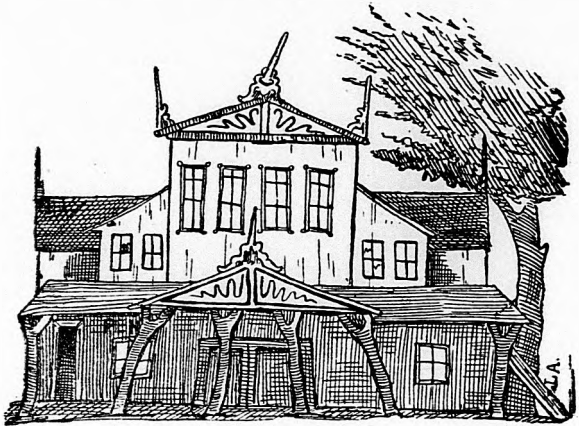
Izé.

U S E L Á C.

— Ballada. —

A büszke rácz,
Hős Uselác,
Olyan vitéz,
Minőt nem látsz
Dráván innen,
Dráván túl!
Szive mélyén
Harag dül;
Oldalán ott
Fityeg a kard,
Vadúl gyölöl
Minden magyart;
Czimboráiban
Bízik,
A kenyerünkön
Hízik.
Vigyázz, vigyázz,
Vén kakas;
Mert megkordul
Majd a has
S ha elcsapnak
Büszke rácz,
Ehen halsz meg
Uselác!

A FABÓDÉBÓL.

Khupácsi Joliska és Hurváth Szulthán.

Színházi kritika.

Irta R Ó T H M Ó R I C Z,

rűfös khereskedü, színész és kritikus.

(R. M.) Khezit eshukolom, nem is elig már edj, hanem rhüvid pár nap alatt két elegánt, fűhvarasi mővész szerepeli mogát a fabhűdében.

Elsü valt — khirem alásan — a Joliska, a Khupácsi, a Wilhelm Khorczoknak az üye bájas feleshig; a ki producurozta magát a Schöne Helinba; a Sohanczba, a Marsolénáhba és az Eghérbhűribe.

Khedves, szherethetre mihltó edj jermek a Joliska; ögyess és hangja is juh; egy kicsit odjan lassan muzog, nem elig szhapora, deh — khezit eshukolom — ennek az ukah nem űh, hanem az ora.

Az üreg Öspicz Dalfi pácsinak a nadjabbik fijah: az Ármin, a ki mast edj Adorján; űhűtte mellette a nadj dab, a reclam; de a Khupácsi arra nincs rászorólva, mert űh a nélköl is edj fhenomén.

Dehát nadjon sak mast a fhenomén!

Utt van a Hurváth Szulthán: edj mővész a nemzetitűl; a ki nem nizi mindig a shogó-lyokba, mint a Szhepesi, hanem deklaméroz, mint a parantshulat.

Ès sadálatos, mégse nem cshinálja — khezit eshukolom — edj flhurórèh; phedig szhíp fijüh, jó fijüh; mégis öres vuth a szinhász; bósolta is magát Szulthán, a mővész és masalyagta Aradi, a dijrektThor; ghandalta magába: neszhe neked Hurváth, játszál fhelibe!

Hijába cshinálja Gejró a szóna elűhadásokat; mégse gyün a phoblikom, hjába khokorékol a Thárnoki, a Ghiszi, az upherettba fhél fizetísir, fhél hangan; hjába cshinálja Czelma, a Markó, shűvány gházsíir nadjszeröh nűhta, khitönő prodoktion, azir méghse muzog a khűzünsig; méghse nincs thele khorzatt.

Igazán tsadálatos!

Phoblikom shekil szhámmal.

Nade aszt már megszaktuk.

ÚJDONSÁGOK.

Személyi hír. Dr. *Hoványi* Ferencz, városi főorvos, Karlsbadból nem sokára visszatér; mint halljuk, a *Hoványi*-család derék majorescója, nyolcz kilót fogyott, de azért értékéből nem vesztett.

Keresztetik. *Miskolczy* Árpád megyei főszámvévő egy *„hajás babát”* keres megvételre. Vajjon kinek a számára?

Mérgezés. *Komlósy* Pál volt honvéd és a *„lilaszínű puskapor”* hirneves feltalálója, a mult napokban gulyit akart inni, azonban összetévesztette az üveget és a *Liebl*-féle *„Anti-floxérá”*-ból kortyolt, háziorvosa ellenszerűl *Lovassy*-féle *„Tintacseppék”*-et rendelt s az öreg bajnok ettől azonnal jobban lett.

Az ölebek toilletje Berlinben változáson ment keresztül; némely kutyának pápaszemet srófolnak az orrára. Ezt a divatot Nagyváradon is lehetne utánozni; legalább az előrelátó kutyák messziről megpillanthatják a köszívű gypmestert.

ÉDESSÉGEK.

— Feltalálja Ruzs Károly. —

Ketyelmes Isten! Eszek a szurak!
Peukratnak enkem — instálom — mintenféle polonsákpa.

A mult napokban nálam itószótt a króf Teleki, asz Ötön fon Farkass és a Pakaes fon Péla.

Mikor már jó ketfünk folt és iszkalompa jöttem, felheczzeltek — instálom, — hoty menjünk el falami másotrentü czukrászhosz.

E pien! Jól fan; menjünk el Müllerhesz, ahosz a pékpe oltott tészta-csinálóhosz.

Elmentünk, én és előkelő fentékeim.

Mikor pelépett a szoszietás, a nefeletlen emper nem aszt mondta, hoty: bon soár messzió! Hanem aszt szuszokta, hoty: Jach hab tier! kut nópnđ!

Jesszusom! Micsoda Schlészinker esz a Müller!

Mi, asz előkelők, mosolyoktunk és renteltünk fatylaltot.

Szentsékes ék, mitsota fatylalt folt asz! Ikaszí kotyvalék.

És a konyak, valóságos vut-ki. Tyanum fan, hoty a finom Mar-Tinó üfekpe pecsét tisztító tenaturált szeszt tölt pele a ketfes kolleka!

Le is nésztem, mint ety poczot.

Mikor asz üzletpől kiléptem, nem foktam fele kezset, csak aszt kiáltottam neki félfárlól, hoty: Csáú! Szervusz!

Ő ity felett vissza: Ala szolgája; kut nacht!

Eppül a köszönéspől meklehet itélni aszt asz empert.

Ekész más a feleséke; asz ety ketfes, takaros menyecske, finom és elekánt; hiszen ha ő nem lenne, réken összerottyant volna asz ekész Müller, mint ety hapkók.

Ilyenkor sajnálom, hoty mek nem nőstítem; én is ráférnék ety asszonyra; asz asz, hoty én rám is rám férne ety asszony.

Te hiápa! asz én sorsom örök kárhoszat! montja páró Petőfi, a költő.

Nem tutok semmipe pelefokni. Aszon a piszonyos estén is . . .

Jajj; te asz titok!

Jesszusom, majt eljár a szám!

Micsota kaland!

Szentsékes Isten!

Nade csitt!

Kisásszony!

Ety fatylaltot, hatt csilapulok; aszután allon dormir!

Bon női!

Pá!

Üssük el!

TÖRVÉNSZÉKI CSARNOK.

Tekintetesz kirati Törvénstij!

Ihatnákunk vót; nekem, a Szvoboda Petykónak, meg a Bubujkás Jánónak, a sogoromnak.

Legelső leginyek megvótunk mi egisz Trencsin varmegyibe, de külömösen a mi falunkba Gugyinyácán.

Mikor elinydultunk szíp Magyarzorszakba; nem fíltunk mi senkítül se; harman vótunk, batrak vótunk.

Mikor elirtuk egy falueskát, kiabáltunk, a mint szuktuk, hogy drótoztasik kend gazdasszony!

Jól is ment, jól is gyutta a sok piz; mikor osztán megeheztuk, megsomjasztuk, azt mondja a sogor, a Bubujkás Jánó, hogy térjuk be Pukkanto csordaba.

Hat terjuk be Pukkanto csordaba.

Ugy tertinte! Szvoboda Petyko nyitotta be zajto; én dugtam be fejemet; Bubujkás tuszitotta hatunkat; hat bementuk.

Udabe mulatozta a Kukora Miska; a csikos szám-
ató. Mikor meglata három tot, hát mirges vót és
monta, hogy igyuk az ű borat; de mi csak azir se
nem ituk; csak azir is kivantuk palinka.

Erre zután a Kukora Miska hozzavakta az én
klopomho züveget, hogy csak ugy csurompolte szit,
mert a fejem is benne vot.

Zután mi neki szalatunk a Miskanak hárman, de
ű ugy pufon ütöte sorba minnyajunkat, hogy sák
ugy pukant.

Na teremtete neked, ez pator legin; nem is mer-
tuk bantani, hanem ut hatuk drótot, egirfogot, czakum-
pak, osztán szalattuk egyenesen kifele.

Pedig tessik elhinni, hogy mi votunh legelső legi-
nyek egész Gugyinyaczán, sziles Trencsin varmegyibe.
Azir is kirjuk buntetist a Kukora Miskanak, ki ban-
totta legderekabb fíjatltság, harmat ezere.

Turvinszig, Turvinszig, csinaj igasakat.

Irta saját kézel, tiszteletel:

Matyikó Gyurjicza,
drotos tót, mig drotya vót.

Smüle házasodik.

Te Smüle! mit akarsz te avval a Rojsinger Háni-
val; elakarod venni? Baland vadj, tsotsi vadj! Hiszen
a Háni edj szhegin ján, a khinek nintsen shemmi
huzománj.

— Mit bánok én asztat? A Rojsinger Háni edj
kedves jermek; udj libeg, lubog, mint edj andjal.
Szip a szeme, szhip a szája és a mi fhú dolog, nin-
csen neki mamája; már pedig edj lány, a khi nem
huz mogával edj anyóst, mindig thübbet ír, mint edj
ghoszdog khisasszanj, a kinek sak a phinz és khap
ráadásól edj swigermotter.

JRODALOM ÉS MŰVÉSZET.

Egy kis bogár.

— Özvegy Etsedy Albert költeménye. —

Sokszor azon gondolkozom,
Mért nem járnak színházba?
Hisz sok szép lány ott a deszkán
Ugrándozik trillázva.
Néhány jeles, híres, neves.
Him-művész is játszik ott
S ha megállunk, száját tátunk,
Látva üres karzatot.
Üres fent is, üres lent is,
Földszint, zártszék és páholy:
Pedig néha a játéka,
Színészeknek elbájol.
Vajjon mi a baj és hiba,
Hogy üres a fabódé?
Megfelelni nem tud senki
És mást beszél Bodóné.
Nyiltan mondva, sok a bolha
A színházban, sok bizony,
Félve ül le s reszket tülle
A csiklandós publikom.
De ez nem ok, mert vegyünk sok
Zacherlint és hintsük szét
S ha e por hull, átkozottul
Marja a bolhák szemét.
Nyugalom lesz s a kukkeres
Úri népség keze jár;
Tapsolnak, hogy pusztulni fog
A színházi kis bogár.

RUHZSA BUKUR A DUMBON . . . .

Irta Pethüfi Shándor.

Szavalja Grünglanz Izidor könyvvezető, a kisasszonykáknek a purimkor.

Ruhza bukur a dombnak az uhldalán,
Borólj a khebelemre andjalkám!
Sógyad a fhölembé, hodj szeretsz,
Jujj! De nadj szheröen esik nekhem esz!

Lenn a Khürüsön a nap khépe,
Reszket a fujöh ürümébe,
Ringatja, ringatja kheservesen,
Éppen mint én théged, thobiczám!

Mith nem fhagnak rhám a ghunoszok,
Hodj én Isthenthagadó vadjok,
Pedig én mast is imádkazom:
Khebelednek thopogását hallgathom.
Csohajj!!!

A szurok.

Na de ilyet, a milyet ez a pógármester, ez a Sal Ferencz naecsésága cselekszik, e mán mégis bornyasztó!
Szurkol Heczpáli Justh Sándortól és *szurokból* csináltatytya ja kövezetet.

Hát aztán mi, becsületes szuszterek és csezmadiaák mibül ilünk?

Hiszen a szurkos asztóftól nem kopik a csezmatalp.

Éhen veszünk!

Sír a dikics, csámecog a csiríz, kesereg a mustó és bánatosan nyikorog a kaptafa.

Vége a jó velágnak! Oda a fódás, talpalás, örökkön-örökké tart a lábbeli; sohasem fintorodik félre a sarok.

Óh átkozott *szurok*! Micsoda hasznodat vesszük mi? Azírt is veszszük!

Sűrű setit ijjel seregestől megyünk a kispiacra és a fonalat az aszfalton *szurkoljuk* feketíre; mert minden adófizető szuszternek és csezmadiaának jól esik a potya.

Éljen Sal Ferencz; éljen a potya szurok!

György Esvány és társai,
szuszterek és csezmadiaák.

A HUROK.

— Kuvasz Peti sintér gyakornok okoskodásai. —

Nare tute del!

Ki hállott mán ilyen sigorú tervint?

Még ázst ákárják a tervintívó urak, hogy a sátoros csigányok ne vándorójanak.

Dikhecs more; mingyá most! Tiltsák meg a vád libának, hogy ne repüljün, tiltsák meg a váradi kútyáknak, hogy ne kúborogjanak!

Ki páráncsol a csigánynak, hogy ne mehessen egyik fálubül a másíkba, mikor éhesek a rájkók?

Dele tute del!

Há ázst a tervint essetódják-fúdják, ákkor nem les, á ki békálápálja a jukás istet, nem les, á ki még-jósolja a serencsít.

Hát ágyának hivatált a ségín dádeknak; de úgy-í, nem mindenkinek jut ilyen uri mestersíg, mint nekem, nem mindenki lehet sintér.

Ázsután a fálukon sem lehet minden more kuvács; mer sok a csigány és a fálúnak csak két vige ván.

Nem lehet á, hogy á mi fájtánkat megrágássák; mert ákkor el kéne ádni a sok girhes, sántá luvat, síjjel kíne típni a jövendü-mundó kártyákát, mán pedig olyan nincs!

Megyünk á királyig, vágy legálább is á mi pátrónusunkig, Júzsef fihercsegig, kinek csúkoljuk a kézsit-lábát.

Mán meg is irattuk á kirvinyt a felsíges fihercseghe, még pedig csigányúl ilyen furmán:

Kájuri, kájuri!

Bokhán bidzsuri; té dzsalumás, té dzsalomás; piro néki du dzsindzsomás; kalamajka, difi, dufi, csuli, nyuli, nasi, vasi.

Csiri csúr, csiri csúr, kánis dur; törinádis, ingislóg, áferslóg.

Há ázsután ennek a kírvinnek sem les eredménye, ákkor sijssel sálád ázs égis sátorájja; ostán főgja össze á mi nípünket á zsándár, há tudjá!

Dele tute del!

A T Ó G A.

(A bihari református egyházmegye gyűléséből.)

Tanácskozni gyűlnek össze
Nagyváradon a papok;
Vastagnyaku kálonista
Valamenyi és erkölcsös.
Égre, földre, pillantgatnak,
Ha rájok néz egy menyecske,
Szemérmesek, erényesek,
Kegyes éltű férfiak.
De közöttük legbuzgóbb a
Pityke szemü *Szemes László*,
Ki kalapját félre csapva,
Gémtollasan jár az utcán.
Ő előtte fő a vallás,
Azután a toalett.
Finom asztrakán kabátba
Sétálgat, ha nincs meleg,
Vállán lebeg selyem palást;
Lábán fénylő lak-csizma,
Melynek talpa vastag, kérges
S ha egyet lép nyikorog.
A gyűlésen feláll *Szemes*;
Feláll, azután beszél,
Indítványozza, hogy a mi
Református papjaink
Ezután ne járjanak már
Czivil-rokkba, nadrágba,
Hanem viseljenek nyalka
Reverendát, melynek szárnya
Suhogjon és lebegjen.
Milyen szép lesz, milyen jó lesz
Ez a kegyes viselet.
Emeli az a termetet
És megóvja az erényt.
Igaza van! így szól *Csillag*
És mellé áll *Nádudvary*
Mindkettő pap és Lajos.
Szellősebb is, hűvösebb is,
Ez a lenge, szép ruha;
Nem néz alá senki annak,
És a mi fő hasznos is;

Mert nagyobb lehet lépni
A szoknyában és sokkal jobb
Mint a kétágu nadrág, mely
Könnyen kopik és reped.

*

Kálonista rákok, helyes!
Csak menjetek hátra ti;
Bár csak lyánynyá változnátok
És hogyha majd haza mentek,
A nevetséges mondurba,
Rátok ne ismerne a nép
És ne hallgatná meg a mit
Predikál majd a ti szátok
Szoknyás népség; asszonyok!

Keresztelőn.

Pap. Mi lesz a gyermek neve?

Keresztanya. Hát az apja Mátyásnak szeretné, az édes mamája Dánielnek, én Péternek . . .

Pap. Na akkor én meg Mihálynak keresztetem.

Férfi és nő.

— Potyondy Béla elmékedései a nősülésről. —

A papa elküldött fürdőre; hogy
válasszak magamnak asszonyt.

Szegény papa! Azt hiszi, hogy
a savanyu víztől megjön a ked-
vem a nősüléshez.

Óh nem! A házas élet keserű,
csak a *hitetlen* csók az édes.

Az a leány, a kit fürdőbe visz-
nek vásárra, olyan, mint a her-
vadó rózsza; félni lehet, hogy rövid
ideig él.

Elnézem a mamákat, ezeket a döcögő, egészséges
matrónákat, bezzeg jól tartják ök magukat; a törzs
egészséges, csak a gyümölcs fonnyadt.

Az a baj, hogy a mostani leányok úgy összeszo-
ritják a csipőjüket, hogy a derekukba penészedik a lélek.

Nem én, még nem nősülök, várok!

Pedig hányan bomlanak utánnam!

Hadd bomoljanak!

Korcsmában.

Vendég: Pinczér! Pszt!

Pinczér: Kérem uram, tudja meg, hogy én nem
vagyok Pszt, hanem «Zsán ur!»

H I R D E T É S E K

Hönigsberg N. F.

fűszer-, festék, anyag- déli-gyümölcsök- és csemege-borok kereskedése

a „Fehér kutyához“,

Nagyváradon, Szent-László-tér.

Megérkezett 1000 üveg *** Cognac Dubonn et Martin j. Co.
Cognac 1 üveg 1 frt 20 kr.

A C O G N A C.

Vutkit iszik minden orosz,
Bizony pedig az nagyon rossz.
Pálinkát kortyol az oláh,
Fejjel bukik az ágy alá.
Pezsgőt pukkant a frank, sokat,
Szórja is ő a frankokat;
De ki okos, **cognacot** kér,

Attól tisztul és forr a vér.
Nem csinál az migrainet, fejbajt,
Ha pénzed lesz, kóstold meg majd.
Dieső ital, nem is drága
Torkod, géged ki ne rágja;
Rajta tehát, töltsd pohárba,
Hogy ne vesszen cseppje kárba.

Elismert legjobb varrógép a világon!

Elismert legjobb varrógép a világon!

Elismert legjobb varrógép a világon!

Karikahajós, Singer-, Wehler-Wilson,

Anker, Howe és Cylinder

v a r r ó g é p e k

legjutányosabb áron rendelhetők meg

Fischer Lipót által

Nagyvárad, Nagy-Pecze-utca 243. sz.

őzv. Kosztáné-féle házban, ahol varró gépek raktáron tartatnak.

Öt évi jótállás biztosítatik.

Heti részletfizetés egy forint.

Vásárlók alapos oktatást nyernek.

Elismert legjobb varrógép a világon!

Elismert legjobb varrógép a világon!

Elismert legjobb varrógép a világon!

HETILAPOKAT

ÉS

FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET,

ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT ÉS FALRAGASZOKAT,

GYÁSZJELENTÉSEKET,

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT

GYORSAN, IZLÉSESEN ÉS JUTÁNYOS ÁRON KÉSZIT

MEGHIVÓKAT

ÉS

BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT és *BORITÉKOT,*

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA

NAGYVÁRADON,

RAKTÁRON TART

IRÓ- ÉS NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

CARTON PAPIROKAT

a legnagyobb választékban.

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZITTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET

ÉS

RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

valamint előfizetési pénzeket elfogad

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

és más lapok számára.